

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้ำราชการ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอกุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ ใจเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำ แนะนำ และยืนยอมของสภาร่างรัฐ ธรรมนูญในฐานะรัฐ-สภา ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้ำราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังกับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑៩ แห่งพระราช-บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔៩๔ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพันจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปี-บริบูรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นความ จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการอย่างยิ่ง จะต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกคราวละหนึ่งปีจนถึงอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ได้

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔៩๔ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปึงบประมาณทุกปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการดังบัญญัติใว้ใน มาตรา ๒๐ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จ บำนาญซึ่งมีอายุจะครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป ต่อเจ้ากระทรวงของผู้นั้นและกระทรวงการคลัง

เมื่อเจ้ากระทรวงได้รับบัญชีรายชื่อนั้นแล้วให้พิจารณา ถ้า เห็นว่าข้าราชการผู้ใดสมควรได้รับการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๑๕ ก็ให้ดำเนินการต่อไป

การสั่งต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้กระทำก่อน สิ้นปึงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์เป็น เวลาอย่างน้อยสองเดือน

เมื่อได้มีการสั่งต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใดแล้ว ให้ เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ และ ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง "

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพีเศษ หน้า ๔

เล่ม ๓๘ ตอนที่ ธรราชกิจจานุเบกษา ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ ปีงบประมาณได้เปลี่ยนจากปีปฏิทินเป็นระยะเวลาตั้งแต่เดือนตุลาคม ของปีหนึ่ง ถึงเดือนกันยายนของปีถัดไป และเป็นการสมควรที่จะเปลี่ยน หลักเกณฑ์เกษียณอายุของข้าราชการให้สอดกล้องกับปีงบประมาณใหม่ โดยให้ผู้ที่มีอายุกรบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว พันจากราชการเมื่อสิ้นปีงบ-ประมาณที่มีอายุกรบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ นี้จิ้น